

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον — ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δέκα φράγκα καὶ ὁ δ' ἔχει.

Ἦδη τριακαστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεύομεν στὴν γῆν τῶν Παρθενώνων.

Ἔτος χίλια καὶ ἐνιακόσα δεκαπέντε δοξασμένο,
ποῦ μὲ μάντεις εὐοίωνους ἀγαθὰ καὶ ἐγὼ προσμένω.

Τετάρτη τοῦ Γεννάρη καὶ εἰκοστή,
καὶ ἄγνωστοι μασκαράδες καὶ γνωστοί.

Χίλια καὶ εἰκοσιτέσσερα, πρόσθεσε καὶ τρακόσα,
Ἀπόκριχα πηδᾷ τρελλή καὶ κορυβαντιῶσα.

Χορὸς τοῦ Φασουλῆ, ὅπου πολλά δηλοῖ,

(Προσφώνησις τοῦ Φασουλῆ σὲ πλῆθος μασκαράδων
ἰσχνῶν καὶ κοιλαράδων.)

Φ.— Παρατηρῶ μετὰ χαρᾶς
ὅτι καὶ ἐφέτος πάλι
θέλει καθέννας μασκαράς
μεγάλος νὰ προβάλλῃ.
Καὶ τὴν διάθεσιν αὐτὴν γιὰ τὸ μασκαράλῃ καὶ
τὴν ἐκτιμῶ μεγάλως,
καὶ ἂν οὐρλιάζουν γύρω μας βουλιμιῶντες λύκοι
ἐδῶ θὰ γίνῃ μπάλος.

Μετὰ χαρᾶς παρατηρῶ θεάματα ποικίλα
σὲ δρόμους καὶ κονάκια,
μετὰ χαρᾶς παρατηρῶ πῶς βγῆκε καὶ ἡ γκαμήλα
καὶ τόσα γαῖτανάκια.

Μετὰ χαρᾶς παρατηρῶ καὶ ἐφέτος συνηγμένους
τοὺς μετημφισμένους,
ποῦ λένε γιὰ τὸν πόλεμον καὶ χωρατὰ καὶ ἀστεῖα,
ὅσα γεννᾷ τοῦ πνεύματος ἡ προσφιλεῖς ἐστία.

Παρατηρῶ μετὰ χαρᾶς
πῶς τὰς παρούσας συμφορὰς
καὶ ἐμεῖς ἐδῶ τὰς βλέπομεν ὁλοτελῶς οὐδέτεροι
καὶ φίλοι μας ἡμέτεροι,

Δὲν ἐσκόπευα καὶ φέτο
νὰ λουστάρω τὸ παρικότο,
μὰ σὰν εἶδα τέτοια μοῦρλα.

Πῆρα γιὰ χορὸ φωτιά
καὶ ἐκλίσαι καὶ ἐγὼ ταῦτά
στοῦ πολέμου τὰ ταμποῦρλα.

Κι εἶπα μὲ τὸν Περικλέτο:
ἄς γενῇ χορὸς καὶ φέτο,
ποῦ βουτοῦμε μὲς στὸν πλοῦτο.

Ἄς πηδοῦμε φρενιασμένοι
νὰ μᾶς βλέπουνε καὶ οἱ ξένοι,
καὶ νὰ λένε: τ' εἶναι τοῦτο;

Μὲ χαρὰν παρατηρῶ
καὶ σὲ τοῦτον τὸν καιρὸ
μορμολύκεια μυρία.

Ἐφαντώματα καὶ κώμους
καὶ ὀργιάζει μὲς στοὺς δρόμους
βωμολόχος μαρταρία.

Ἐξυμνεῖτε Καρνάβλια
νόστιμα καὶ χαρῶνά,
ποῦ μὲ φούσκαις τὰ κεφάλια
μορταρία τὰ κτυπᾷ.

Μία τέτοια ζωηρότης,
ὅπως λὲν αὐτοὶ καὶ ἐκεῖνοι,
ἄλλοτε δὲν εἶχε γίνε.

Καὶ καθεὶς χασισοπότης
καὶ καθέννας φιφτυτοῦ
δείχνει μένος χορευτοῦ.

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς ἄς χορεύουν ὅλοι κι' ὅλαις
κι' ἄς κτυποῦν ἢ μπασαβιδαῖς.
Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς ἄς πηδοῦν ἐδῶ κι' ἐκεῖ
κι' ὅλ' οἱ παραλυτικοί.

Μὴ κανέναν ἀπαθῆς
δὲν κουνήσῃ τὸ ποδάρι,
καί' στοὺς ὤμους του καθεὶς
τὸ κρεβάτι του νὰ πάρῃ.

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς τὸ κοινὸν ἐπιθυμεῖ
γλέντια καὶ ταμπλὸ βιβάν,
μὰ στὴν Πάτρα ταραχαῖς ἔγιναν γιὰ τὸ ψωμί
κι' ἔφυγε κι' ὁ Ρακτιβάν.

Ἀνεθήκανε τὰ φρόντα
τῶν ψωμάδων πὶς ψηλά...
τραλαλὸ καὶ τραλαλά.

Τὸ ψωμί τὸ πᾶν ὀγδόντα,
κι' ἔταν πάῃ παραπάνω
δεύτερο χορὸ θὰ κάνω.

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς, ποὺ μᾶς ρέδουν οἱ καὶμοὶ
καὶ βογγάνε γιὰ ψωμί,
ποῖς, παιδιὰ, δὲν θὰ χορέψῃ
μὲ ποδάρι φτερωτό,
ποῖς, παιδιὰ, δὲν θ' ἀποκρέψῃ
μ' ἓνα κι' ἄλλο χωρατό;

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς ξεκαρδίζονται στὰ γέλοια
κι' ὅσοι πέρνουνε κουρέλια.

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς ἀποκρεῦουν μὲ καρδιά
κι' ὅσοι δείχνουν τὰ κλειδιά
κιβωτίων ἀδειανῶν
στὸ περίεργον κοινόν.

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς πρῶτοι σ' ἐσπερίδες τρέχουν
κι' ἔτοιμοι γιὰ μπάλους εἶναι
κι' ὅσοι λένε πῶς δὲν ἔχουν
ποὺ τὴν κεφαλὴν των κλίνει.

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς
θέλω γέροι καὶ γρηαῖς
νὰ ξετρελλαθοῦνε πάλι.

Θέλω τρέλλα καὶ φωνή,
καὶ φρενήρης νὰ γενῇ
καὶ πρωτάκουστος κραιπάλη.

Λησμονεῖτε τώρα πάντα
τοῦ πολέμου τὰ συμβάντα,
τὴν Πρεμούζλ, τὴν Ραβαροῦσκα.

Ὅλοι μέσα στὸ χορὸ
μὲ κορμάκι λιγερό,
καὶ κτυπάτε μας μὲ φοῦσκα.

Μὲς' στοῦ μπάλου τὸ καμίνι
ποῖς ἔμπορεῖ ψυχρὸς νὰ μείνῃ
καὶ νὰ κάνῃ τὸ μουγγό;

Καὶ τὰ πλήθη τῶν προσφύγων
θὰ τὰ δῇτε μετ' ὀλίγον
νὰ χορεύουνε Ταγγό.

(Εἶπε, καὶ πρόσφυγες πολλοὶ
χυμοῦν μὲ τὰ κουρέλια των
μὲς' στὸ χορὸ τοῦ Φασουλῆ,
καὶ κλαῖνε τὰ κουρέλια των.)

Φ. — Καλῶς ὠρίσατε καὶ σεῖς οἱ τρισευχισμένοι,
χορὸς καὶ διασκέδασις ἐδῶ σὰς περιμένει,
καὶ σήμερα μετὰ χαρὰς παρατηρῶ μεγάλης
ὅτι μετέχετε καὶ σεῖς χορευτικῆς κραιπάλης.

Δὲν θέλω νάναι κανενὸς ἢ μούρη σκυθρωπή,
ἐπιθυμῶ καὶ πρόσωπα προσφύγων ἱλαρά,
ἐδῶ θὰ καταλάβετε μονάχα τί θὰ πῇ
χορὸς Ἀποκρηάτικος καὶ γλέντι μιὰ φορὰ.

Καλῶς ἦλθατε, Σινιόροι,
καλῶς ἦλθατε, Σινιόραις,
στῆς Ἀποκρηαῖς τῆς ὥραις,
ποὺ πληθαίνουνε κι' οἱ πόροι.

Σὰς φωνάζομε ξανά:
λησμονήσατε δεινά,
κάθε σας καταστροφὴ.

Μὴν ἀφήσῃς ἐσπερίδα,
καὶ σὲ καθ' ἑφημερίδα
τ' ὄνομά σας νὰ γραφῇ.

(Εἶπε τέτοια, καὶ μιὰ πρόσφυξ μ' ἓνα δύστυχο μωρὸ
μπαίνει μέσα στὸ χορὸ.)

Πρόσφ. — Βάρδα βάρδα νὰ πηδήσω,
καὶ καθέναν τῶρ' ἄς μάθῃ
ὅτι δὲν θὰ τραγουδήσω
τόσα βάσανα καὶ πάθη.

Μοῦχουν ψήσει τὸ σηκότι
δυστυχίματα μεγάλα,
μὰ σὲ τοῦτον τὸν καιρὸ
ἔγινε χορευτρά πρώτη,
καὶ δὲν ἔχω διόλου γάλα
νὰ βυζάξω τὸ μωρό.

Ἦήρανε τὸ σπητικὸ μου,
Ἦήραν κάθε κλήρα μου...
βρὲ χαρὰ στὸ ροιζικὸ μου,
βρὲ χαρὰ στὴ μοῖρα μου.

Βάρδα βάρδα ν' ἀποκρέψω,
νὰ χαρῶ καὶ νὰ χορέψω,
καὶ χορεύοντας σὲ σπητὶα καὶ καταμεσῆς τοῦ δρόμου
νὰ ζητῶ πολλῶν ἐλέη...
δώσατε γιὰ τὸ μωρὸ μου,
τὸ κουνῶ κι' ἐκεῖνο κλαίει.

Ρημαχτήκαν μαχαλάδες,
μ' ἔκαναν οἱ Τουρκαλάδες
νὰ στενάξω, νὰ βογγῶ.

Ὅμως ἔρχομαι ἐδῶ πέρα
στῆς Ἀθήνας τὸν ἀέρα
γιὰ νὰ μάθω τὸ Ταγγό.

(Εἶπε τέτοια, καὶ χορεύει μὲ μιὰ χάρι σὰν Σαλώμη,
κι' ὅλοι τὴν χειροκροτοῦν
κι' ὅλοι κατὰ τῆς πετοῦν,
ὅταν μπαίνουν μες' στὴ σάλα κι' ἄλλοι πρόσφυγες ἀκόμη.)

(Πᾶσι κι' ἔρχεται στὸν μπάλο τῶν προσφύγων ἢ πληθὺς,
ἄλλὰ φθάνουν ἀνελπίστως καὶ πολλοὶ σεισμοπαθεῖς
τῶν Θηβῶν καὶ τῆς Λευκάδος, καὶ χορεύουνε κι' αὐτοί,
κι' ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ.)

Σεισμ. — Ἀς πηδήσωμε κι' ἐμεῖς μὲ τρελλὰ πηδήματα,
συνειθίσταμε, παιδιὰ, σὲ σεισμῶν κουνήματα.
Δὲν μᾶς σκιάζουν χαλασμοὶ
καὶ τὸ κούνα κούνα κούνα,

κι' ἄς γραφοῦνε κι' οἱ σεισμοὶ
σὲ μιὰ κι' ἄλλη μας πατοῦνα.

(Ἔτσι τραγουδοῦν καὶ ψάχνουν μὲ τοὺς πρόσφυγας ἀν-
τάμα
γιὰ νὰ ἔρουν τὸ κυλικεῖο, μὰ ποὺ νάβρουν τέτοιο πρᾶμμα.)

Καὶ χορεύουν καὶ χορεύουν
καὶ ψωμί ξερὸ γυρεύουν,
πλὴν ὁ Φασουλῆς φωνάζει πῶς σὲ λίγο τὸ ψωμί
θὰ τὸ φάμε μιὰ δραχμῇ.)

Μὰ κι' ὁ φίλος Περικλῆτος
βλέπων τὸν χορὸν ἀνέτως
ἀπὸ κάποιον καναπέ.

Βεβαιώνει κι' ἓναν κι' ἄλλο
πῶς ἐφέτος κάνουν μπάλο
δίχως καὶ ψωμοῦ σουτέ.

Τέτοια λέει, καὶ στὸ σπητὶ
τοῦ κυρίου Φασουλῆ
ἐμφανίζονται πολλοὶ
καὶ διάφοροι τρελλοὶ
ἀπὸ τοῦ Δρομοκαίτη.

Καὶ μ' αὐτοὺς τοὺς φρενοπλήκτους γίνετ' ἓνα καρναβάλι
ἀνεπίκτου θυμηδίας,
καὶ τοὺς πάντας περιβάλλει
ἐρυθρὸς ζουρλομανθῶας.

Ἄλλοι στέκουν νηστικοὶ
καὶ δὲν ξέρουν τί νὰ κάνουν,
κι' ἄλλοι τρέχουν ἀπ' ἐκεῖ
καὶ τὰ ροῦχα τῶν δαγκάνουν.

Ἄλλοι πάλι μασκαράδες
κασιδιάρηδες κουρεύουν,
καὶ βαροῦνε ταμπουράδες
κι' ἄντερα πολλῶν χορεύουν.

Τί τραγοῦδι, τί χορὸς
ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πυρὸς...
ἔξω πίκραις καὶ σαράκια.

Κι' ἐνῷ κόσμος τραγουδεῖ
τρέχει πλοῦτος καὶ χλιδῇ
μέσ' ἀπὸ καλαμοδράκια.

Ἀπόκρημα μεγάλη μὲς' στὸ χορὸ προβάλλει.

Ἀπόκρ. — Δὲν εἶμαι τῶρ' Ἀπόκρημα παληὰ καὶ ξεπεσμένη
χωρὶς σεπτὰ τεμένη.

Δὲν εἶμαι τῶρ' Ἀπόκρημα, ποῦ μ' ἔρRAINAN φασούλια,
καὶ δίχως καμμιὰ χάρι
μ' ἐκάθιζαν ἀνάποδα σὲ γαϊδουριῶ καπούλια
μὲ δίσκο διακονιάρη.

Δὲν εἶμαι τῶρ' Ἀπόκρημα γεμάτη μὲ κουρέλια,
ποῦ προκαλοῦσα σαρκασμοὺς,
μικρῶν μεγάλων χλευασμοὺς,
κι' Ἀρκουδιαρέων γέλοια.

Ἐγὼ μ' ἐκείνη, ποῦ ζητῶ
τοὺς λάλους νὰ προγκάρω,
καὶ φαταρὺληδες πετῶ
στοῦ σκουπιδᾶ τὸ κάρρο.

Ἐγὼ μαι τῶρ' Ἀπόκρημα, ποῦ καὶ τρανοὺς σαρόνω
καὶ κλέη περιώνυμα,
κι' ὅσους δὲν ἔχουν φρόνημα
τοὺς καταμουντζουρόνω.

Δὲν εἶμ' ἐκείνη, ποῦ τιμῶ
ψηλοκαπελαδούραις,
καὶ μεγαλούχων κορδωμὸ
καὶ φουσκωμέναις μούραις.

Δὲν εἶμαι τῶρ' Ἀπόκρημα τῆς ψευτο-Ρωμηοσύνης,
τῶν Φραγκολεβαντίνων,

εἶμαι τιμῆς Ἀπόκρημα καὶ δάφνης καὶ μυρσίνης
καὶ ζηλευτῶν κοτίνων.

Ἐγὼ μ' ἐκείνη, ποῦ γλεντῶ
στοὺς ἐθνικοὺς δαφνώνας,
καὶ τὴν νεότητά κεντῶ
πρὸς ἱεροὺς ἀγῶνας.

Εἶμ' ἐκείνη, ποῦ ξυπνῶ
μὲ βαρύηχον παιᾶνα,
εἶμ' ἐκείνη, ποῦ δειπνῶ
μὲ τῆς Δευθεριᾶς τὸ μάννα.

Εἶμ' ἐκείνη, ποῦ σαλπίζω
νίκης ξεφαντώματα,
κι' ὅλο στέφανα σκορπίζω
σὲ προμάχων χώματα.

Μέσα σὲ καταδιώξεις
ὅλους τοὺς παρηγορῶ,
καὶ τοὺς σπρώχνω σὲ χορὸ
δαφνοστολισμένης δόξης.

(Εἶπε τέτοια, κι' ὅσοι τρῶνε κι' ὅσοι λένε πῶς πεινᾶνε
ἔμειναν μὲ χάσκον στόμα κι' ἐρωτοῦσαν ποῖα νάναι.)

Κάθε φύσις ἀδρανῆς, νυσταλέα καὶ νωθρὰ
ἐννοίωσε ζωὴ καὶ σφρῖγος,
ὅταν μία προσωπίς ἐμφανίζετ' ἐρυθρὰ
κι' ὅλοι τὴν κυττοῦν μὲ ρίγος.

Κι' ὁ δεσπότης ἐν τῷ μέσῳ βαθυτάτης σιωπῆς
μὴ, τοὺς λέει, σὰς τρομάζει μία τέτοια προσωπίς.
Μὴ ποσὼς τὴν ἐρυθρὰν φοβηθῆτε προσωπίδα
κι' ἀκονάτε τὴν λεπίδα.

Σύρτε γελαστοὶ κοντά της,
καὶ μὴ φύγετ' ἐμπροστά της
σὰν πανικοβλήτων στίφη.

Κι' ὅταν βλοσυρὰ σὰς βλέπη
φάλλετε θριάμβων ἔπη,
δείχνετε προμάχων ξίφη.

Ἄς μὴ πάφουν τὰ βιολιά...
ποῖος τὸ ξέρει τί χροαὶ
μᾶς προσμένουν φλογερά.

Εἰς ἐκείνης τὴν λαλιὰ
τὴν παρήγορη θαρρεῖτε,
κι' ὅλοένα γρηγορεῖτε.